

Tradició versus malestar: el debat dels veïns de Vidreres

Clara Julià 03.09.2019 | 00:32

El cel ennuvolat acompanya el sentiment dels vilatans de Vidreres vint-i-quatre hores després que el municipi hagi viscut un dels episodis de pànic més intensos dels darrers anys, quan un toro va saltar la tanca de la plaça, es va llançar a la grada i va ferir una vintena de persones. Pels volts de les onze del matí, una trentena d'homes recullen parsimoniosament la plaça de toros desmuntable que diumenge va acollir el tràgic correbou. Un munt de marques de publicitat apareixen decorant la part alta del recinte. Alguns dels homes estan encara afectats pels fets de diumenge i refusen parlar amb la premsa, mentre d'altres recorden «l'estat de pànic i de tensió» que es va viure: «Estic masegat per tots costats, vaig agafar la cua del toro quan vaig veure que anava cap a una senyora i només recordo pensar on eren els meus fills», explica de manera anònima un dels qui va ser present a la plaça diumenge.

La Carme, veïna del poble, només recorda «les ambulàncies amunt i avall» i explica compungida els fets que es van viure: «Jo no era a la plaça però molta gent del poble hi va cada any. Era aquí al costat i recordo les ambulàncies amunt i avall i tot de gent cridant». La veïna reconeix que l'ambient al poble és estrany i que «afortunadament» sembla que no s'hauran de lamentar morts. Preguntada per si s'hauria d'acabar amb aquesta activitat, reconeix que després dels fets de diumenge li genera «malestar» saber que podria tornar a passar i que «es podria haver evitat».

Un altre home, que prefereix no ser identificat, relata que els correbous són una tradició a Vidreres que s'ha fet sempre amb «molta il·lusió»: «Aquell toro va fer el salt de la seva vida, perquè t'asseguro que mai ningú no havia vist res així» i afegeix que «és una tradició que es porta fent molts anys i és ben catalana».

D'altres persones, en ser preguntades, expliquen que no volen parlar, tot i que ressalten que volen que tot quedi «en un fort ensurt». Pels volts de la plaça també circula amb bicicleta en Jaume, que diu que viu en un mas i que no tenia «ni idea» dels fets ocorreguts.

Un futur incert

Sembla que l'alcalde del municipi, Jordi Camps, resumeix amb les seves declaracions les sensacions dels vilatans. Per un costat es manifesta «personalment» en contra del maltractament animal i per l'altre és el representant d'un poble que porta tres dècades celebrant els correbous amb un «èxit notable d'assistència de públic». Camps, de Junts per

Catalunya, va ser investit alcalde amb majoria absoluta i presumiblement haurà de decidir si l'accident de diumenge és el punt d'inflexió per acabar amb els correbous –els darrers que hi ha a la província de Girona– o si fa cas omís i decideix deixar-ho en un «fort ensurt». Sembla que el debat entre tradició i malestar està servit.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/selva/2019/09/03/tradicio-versus-malestar-debat-dels/1000535.html>